

РЕШЕНИЕ

№ 40812

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8382** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството по делото е образувано по жалба от „Инвестбанк“ АД, с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от изпълнителните директори С. М. и Н. Т., чрез пълномощник юрк. Д., срещу писмо, рег. № ЕО-06-30-110-1/27.06.2025 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, в което е обективиран отказ за предоставяне на достъп на дружеството до регистрите и бази данни на НАП към информационната система за обмен на справочно и удостоверителна информация /RegiX/.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на отказа. Посочва, че считано от 01.06.2025 г. информацията, съдържаща се в Регистър по заетостта се поддържа и достъпва чрез НАП. Съгласно чл. 4а, ал. 2 вр. чл. 8, ал. 1 от Закона за електронно управление (ЗЕУ), административните органи водят регистрите и базите данни, възложени им със закон, в електронна форма, като електронни административни услуги, предоставяни на гражданите и организацията от административните органи, могат да се заявяват и/или предоставят от разстояние чрез използването на електронни средства. ЗЕУ предвижда възможност електронните административни услуги да се предоставят по достъпен начин чрез портал на електронното управление. Възможността за заявяване и предоставяне на тези услуги е реализирана чрез средата за междурегистров обмен (RegiX). „Инвестбанк“ АД, в качеството на организация, предоставяща обществени услуги (финансови услуги) на основание § 1, т. 12 от ДР на ЗЕУ, е депозирала пред Министъра на електронното управление на 11.06.2025 г. заявление за предоставяне на достъп до регистри в Системата за обмен на справочна и удостоверителна

информация с рег. № МЕУ-8488/11.06.2025 г. С процесното писмо, с рег. № ЕО-06-30-110#1/27.06.2025 г. ЦУ на НАП, адресирано от НАП до главния секретар на МЕУ, получено и от „ИНВЕСТБАНК“ АД на 08.07.2025 г., изпълнителният директор на НАП постановява отказ за предоставяне на достъп до набори от данни. Изразява несъгласие с аргументите, изложени от НАП за постановения отказ, като посочва, че банката в качеството си на организация, предоставяща обществени услуги, има регистрационен номер (OID: 2.16.100.1.1.208257) в RegiX, който е получен още през 2023 г. от МЕУ. НАП, в качеството си на първичен администратор, е преустановила предоставянето на НОИ на данните за сключването и изменението на трудовите договори, считано от 01.06.2025 г. Преди тази дата обаче, данните са се предоставяли от НАП на НОИ, като на основание сключен договор тези данни са се предоставяли на жалбоподателя, съобразно нормативните изисквания.

Посочва още, че съгласно чл. 16 от ЗПК, преди сключване на договор за кредит, кредиторът оценява кредитоспособността на потребителя въз основа на достатъчно информация, включително като извършва справка в ЦКР или в друга база данни, използвана в Република България за оценка на кредитоспособността на потребителите. Поради това, при вземане на решение относно предоставянето на потребителски кредити, банката е оправомощена и на основание чл. 2, ал. 1 от ЗЕУ е задължена да използва, както информацията, съдържаща се в справките, генерирани от ЦКР, така и тези, експортирани от друга база данни, използвана в Р. Б. за извършване на оценка на кредитоспособността на потребителите, и да вземе предвид информацията, съдържаща се в регистъра, при управление на риска, свързан с предоставянето на кредита. На европейско и национално ниво е въведено задължение за изследване на кредитоспособността на потребителите от банките, включително чрез справки в бази данни, поддържани и използвани в държава-членка. С чл. 8 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ, L 133/66 от 22 май 2008 г.) е въведено задължение за държавите-членки да се гарантира оценката на кредитоспособността на потребителя въз основа на достатъчно информация, включително и въз основа на справка в съответната база данни. Същото задължение има и при промяна на общия размер на кредита след сключването на договора за кредит. Жалбоподателят извършва оценка на кредитоспособността на потребители съгласно ЗПК и ЗКНИП и европейското законодателство в тази връзка, в изпълнение на тези изисквания и само след получено писмено съгласие от потребителя за извършване на справки в бази данни. Моли за отмяна на отказа и за задължаване на ответника да му предостави достъп до регистрите и бази данни на НАП към информационната система за обмен на справочно и удостоверителна информация /RegiX/.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата и моли за отмяна на постановения отказ и уважаване на жалбата. Посочва, че са представили доказателства относно наличието на съгласие от кредитоискатели, че могат да бъдат получени данните от съответните регистри. Поддържа становището във всички точки от жалбата. Моли за присъждане на направените по делото разноски по представен списък.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за незаконосъобразност на оспорения отказ.

Ответната страна - изпълнителния директор на НАП, чрез процесуалния представител юрк. Л., е взел становище по жалбата, с която моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Посочва съдебна практика в подкрепа на становището си за неоснователност на жалбата.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Л., като моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представя писмени бележки, в които подробно аргументира доводите си за неоснователност на жалбата.

СГП не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е безспорно, че до 01.06.2025 г. „Инвестбанк“ АД е имал достъп до база данни и регистър трудови договори на НОИ.

„Инвестбанк“ АД е подал заявление № МЕУ-8488/11.06.2025 г. до Министерство на електронното управление (МЕУ), за актуализация на достъп до набори данни в средата за междурегистров обмен, а именно предоставяне на достъп до „Регистъра на заетостта“ със справка „Актуално състояние на електронен трудов запис (ЕЕТЗ)“ в информационната система за обмен на справочна и удостоверителна информация (REGIX).

Заявлението е изпратено от МЕУ, с писмо с изх. № МЕУ-8740/17.06.2025 г. до ЦУ на НАП по компетентност, в качеството му на първичен администратор на данни, където е регистрирано с вх. № ЕО-06-30-110/17.06.2025 г.

По така постъпилото искане е изразено писмено становище от изпълнителния директор на НАП, изпратено до главния секретар на МЕУ с писмо изх. № ЕО-06-30-110#1/27.06.2025 г., с което на основание чл. 8, ал. 3, предложение второ от НОИИСРЕАУ, във връзка с чл. 14, ал. 3 от Общите условия за присъединяване на регистри и база данни към информационната система за обмен на справочна и удостоверителна информация (RegiX) и осигуряване на достъп до тях /Общите условия/, е отказан достъп на „Инвестбанк“ АД до заявения регистър и справка на НАП.

От фактическа страна отказът е мотивиран с обстоятелството, че въпреки, че „Инвестбанк“ АД е правоимащо лице, съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗЕУ, доколкото предоставя обществени услуги по смисъла на § 1, т. 12 от ДР на ЗЕУ, по отношение на дружеството липсват конкретни правни основания, от които да произтича необходимост за ползване на данните, съдържащи се в „Регистър на заетостта“ със справка „Актуално състояние на електронен трудов запис (ЕЕТЗ)“, респ. посочените в заявлението правни основания - чл. 1, ал. 2 от ЗЕУ, чл. 16 от Закона за потребителския кредити и чл. 13 до чл. 17 вкл. от Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители, не обосновават предоставяне на достъп до заявения регистър и справка на НАП.

В допълнение е посочено, че съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗЕУ, първичният администратор на данни предоставя при поискване служебно и безплатно данните на всички административни органи, на лицата, осъществяващи публични функции, и на организациите, предоставящи обществени услуги, които въз основа на закон или подзаконов нормативен акт, приет от МС, също обработват тези данни. Предоставянето на обществени услуги само по себе си обаче не е основание за достъп до Информационната система за обмен на справочна и удостоверителна информация (RegiX). Необходимо е и изрично нормативно основание, обвързано с изпълняваните законови правомощия на съответния орган/организация или респективно - предоставяните обществени услуги. В този контекст, както посочената нормативна уредба, така и Общите условия за присъединяване на регистри и база данни към информационната система за обмен на справочна и удостоверителна информация (RegiX) и осигуряване на достъп до тях, не предвиждат „съгласие на лицето“ като основание, обосноваващо включване на потребител към Информационната система за обмен на справочна и удостоверителна информация.

На 08.07.2025 г., „Инвестбанк“ АД е уведомено от МЕУ по електронен път, че от ЦУ на НАП е постановен отказ за достъп до Регистър на заетостта и справка за актуално състояние на ЕЕТЗ.

На 22.07.2025 г. „Инвестбанк“ АД е подало жалба чрез НАП до министъра на финансите, с вх. № ЕО-06-30-110#2, против решението за отказ на НАП. С жалбата е направено искане за отмяна на постановления от НАП отказ и преразглеждане на решението на ЦУ на НАП, рег. № ЕО-06-30-110#1/27.06.2025 г. Жалбата е препратена до министъра на финансите с писмо № ЕО-06-30-110#3/25.07.2025 г.

С решение №РМФ-6/08.08.2025 г. на министъра на финансите, жалбата на „Инвестбанк“ АД е оставена без разглеждане и е препратена на Административен съд София-град по подведомственост на основание чл. 88, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2, предложение първо от същата разпоредба на АПК.

По делото е представено писмо, изх. № БНБ-133240/06.12.2019 г. на Подуправителя на БНБ Управление “Б. надзор” до ЦУ на НАП, по повод заявления от финансови институции за автоматизирано предоставяне на информация за физически лица - кредитоискатели с цел извършване оценка на кредитоспособността съгласно Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители (ЗКНИП).

Видно от Становище на КЗЛД с изх. № ПНМД-01-76/2025 г. до ЦУ на НАП, МЕУ и Асоциация на банките в България, по повод разкриването на данни от Регистъра на заетостта“, поддържан от НАП, комисията е посочила, че за да бъде законосъобразно обработването на лични данни, следва да е налице правно основание, както да искащия данни администратор /банка/финансова институция/, така и да предоставящия данни администратор – НАП. Писменото съгласие на лицето по чл. 75, ал.2, т.1 ДОПК е единствената възможност за достъп до информация, поддържана в регистрите на НАП, като това съгласие може да се събира от банките/финансовите институции и да послужи пред НАП, при положени, че в него се посочи изрично, че то се дава за целите на разкриването на конкретна, подходяща и необходима данъчна и осигурителна информация от НАП и е единствено за нуждите на оценката на кредитоспособността.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е писмо, рег. № ЕО-06-30-110-1/27.06.2025 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, в което е обективизиран отказ за предоставяне на достъп на дружеството до регистрите и бази данни на НАП към информационната система за обмен на справочно и удостоверителна информация /RegiX/.

Жалбата срещу процесното писмо е подадена в срок, от легитимирано лице, чийто права и законни интереси пряко се засягат, поради което е процесуално допустима.

Заявленията на граждани и организации за получаване на достъп до данни от регистри в средата на междурегистров обмен подлежат на разглеждане в две фази. В първата, първичният администратор на данни се произнася по допустимостта на поискания достъп до данни, и във втората, МЕУ предоставя реален достъп в средата на междурегистров обмен, ако заявителят може да бъде потребител на административна електронна услуга.

Съобразно разпоредбата на чл. 7 от ЗЕУ, правилата за предоставяне на електронни административни услуги, за обмена на електронни документи между административните органи, гражданите и организациите и за вътрешния обмен на електронни документи в рамките на отделните администрации в съответните области на политики се определят с наредби. В чл. 8 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги /НОИИСРЕАУ/ се уреждат условията за достъп до регистри и бази

данни. Съгласно разписаното в чл. 8, ал. 3 от НОИИСРЕАУ първичният администратор на данни отказва достъп до данни на лицата, които ги заявяват, когато в заявлението за достъп по ал. 2 липсва един или повече от изискуемите реквизити или заявителят няма право да получи данните съгласно закон. Идентично е разписано и в нормата на чл. 17, ал. 4 от Общите условия за достъп до данни от регистри на държавната администрация в средата на междурегистров обмен.

Издаденото от и.д. на НАП становище, обективизирано в процесното писмо съдържа отказ за предоставяне на достъп до “Регистър на заетостта” със справка “Актуално състояние на електронен трудов запис” ЕЕТЗ и тъй като представлява акт, който засяга законен интерес на подалото заявление лице, подлежи на проверка за законосъобразност по реда на АПК.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на писмото с процесуалния закон:

Процесното писмо е издадено от компетентен орган. При така заявеният достъп до “Регистър на заетостта” със справка “Актуално състояние на електронен трудов запис” ЕЕТЗ, първичният администратор на данни е Националната агенция за приходите, представлявана от изпълнителния директор, в съответствие с чл. 8, ал. 3 от НОИИСРЕАУ, във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗЕУ и чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП). Съобразно чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗНАП, изпълнителният директор организира, ръководи и контролира цялостната дейност на агенцията. В текста на чл. 2, ал. 2 от ЗЕУ е посочено, че първичният администратор на данни е административен орган, който по силата на закон събира, създава за първи път, изменя или заличава данни за физически лица, юридически лица, обекти или събития. Първичният администратор на данни предоставя достъп на физическите и юридическите лица до цялата информация, събрана за тях. Следователно, след като поисканият достъп до данни от жалбоподателя се обработва от НАП, то компетентен да се произнесе по подаденото от заявление е и.д. на НАП.

Спазена е установената от закона писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, като е посочен издателят на решението, адресатът, правното и фактическото основание за издаването му. Изложени са мотиви, въз основа на които органът е приел, че са налице основания за отказ от предоставяне на достъп.

Съдът намира, че при издаване на процесният отказ не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да водят до отмяна на акта на процесуално основание. Освен това, настоящият състав счита, че съществено е това нарушение на процедурата, недопускането на което би довело до различен от приетия резултат. Т. в настоящето производство, съдът не установи.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав намира

следното.

Настоящият съдебен състав намира, че отказът, обективиран в писмото на и.д. на НАП, е издаден в съответствие с материалния закон, поради следното. Съдебният контрол за законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в писмото правно основание за издаването му.

Предмет на регулиране от ЗЕУ са обществените отношения между административните органи, свързани с работата с електронни документи и предоставянето на административни услуги по електронен път, както и обменът на електронни документи между административните органи. Съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗЕУ, законът се прилага и по отношение на дейността на лицата, осъществяващи публични функции, и на организациите, предоставящи обществени услуги, доколкото в закон не е предвидено друго. В разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗЕУ е посочено, че лицата по чл. 1, ал. 1 и ал. 2 са длъжни да предоставят помежду си вътрешни електронни административни услуги, свързани с осъществяването на правомощията им и с извършването на електронни административни услуги на гражданите и организациите, доколкото в закон не е предвидено друго. А съгласно нормата на чл. 2, ал. 1 от ЗЕУ, административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, не могат да изискват от гражданите и организациите представянето или доказването на вече събрани или създадени данни, а са длъжни да ги съберат служебно от първичния администратор на данните. Както вече бе посочено, съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЕУ, първичният администратор на данни е административен орган, който по силата на закон събира или създава данни за гражданин или организация за първи път и изменя или заличава тези данни. Той предоставя на физическите и юридическите лица достъп до цялата информация, събрана за тях.

Съобразно текста на чл. 2, ал. 1 от НОИИСРЕАУ, министърът на електронното управление води регистър на регистрите, в който се вписват регистри и бази данни на първичните администратори на данни, в които се съдържат първични данни. В чл. 8, ал. 2 от НОИИСРЕАУ е предвидено, че достъпът до регистрите и базите данни се осъществява чрез подаване на заявление, съдържащо минимум данни за: произхода на заявлението - юридическото лице - заявител и информационната система; основаниято за получаването на данните, включително номер на преписка, ако има такава; длъжностното лице, извършващо заявяването, ако има такова. Съгласно ал. 3 на посочената норма, първичният администратор на данни отказва достъп до данни на лицата, които ги заявяват, когато в заявлението за достъп липсва един или повече от изискуемите реквизити или заявителят няма право да получи данните съгласно закона.

В Общите условия са регламентирани редът и условията за присъединяване на регистри и бази данни към информационната система за обмен на справочна и удостоверителна информация „RegiX“ и осигуряването на достъп до тях. В нормата на чл. 10, ал. 3 от Общите условия, лицата по чл. 2, ал. 1, т. 1 – административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, имат право да получат достъп до регистри и бази данни в RegiX само при наличие на конкретно нормативно основание за искания достъп и във връзка с осъществяване на техните правомощия по закон. Съгласно разписаното в чл. 11, ал. 1 и ал. 5 от Общите условия, за предоставяне на достъп до регистрите и базите данни в RegiX, посочените в чл. 2, ал. 1, т. 1 лица подават заявление по образец до министъра на електронното управление, в което задължително посочват конкретните правни основания за достъп и присъединяване към RegiX.

В настоящият случай, оспорващото дружество е организация, предоставяща обществени услуги, по смисъла на определението, дадено в § 1 т. 12 от ДР на ЗЕУ. Съгласно тази разпоредба

"обществени услуги" са образователни, здравни, водоснабдителни, канализационни, топлоснабдителни, електроснабдителни, газоснабдителни, телекомуникационни, пощенски, банкови, финансови и удостоверителни по смисъла на Регламент (ЕС) 910/2014 или други подобни услуги, предоставени за задоволяване на обществени потребности, включително като търговска дейност, по повод на чието предоставяне могат да се извършват административни услуги. При това оспорващият е легитимиран да подаде заявление за достъп до регистрите и базите данни по чл. 8, ал. 2 от НОИИСРЕАУ. В тази насока е налице и изрично произнасяне от страна изпълнителния директор на НАП.

Процесният отказ е мотивиран от и.д. на НАП с липсата на втората предпоставка на чл. 8, ал. 3, предл. 2 от НОИИСРЕАУ, във вр. с чл. 3, ал. 1 от ЗЕУ, а именно достъпът да бъде предоставен при наличие на изрична разпоредба в закон, която сочи необходимост за използване на данните, съдържащи се в регистъра, до който е заявен достъп. Основание за предоставяне на данъчна и осигурителна информация на банки и финансови институции не се съдържа в ЗПК, ЗМИП и ДОПК. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗПК кредиторът оценява кредитоспособността на потребителя въз основа на достатъчно информация, включително информация, получена от потребителя, и ако е необходимо, извършва справка в Централния кредитен регистър (ЦКР) или в друга база данни, използвана в Р. България за оценка на кредитоспособността на потребителите. Регистрите и справките, администрирани от НАП не са бази данни, предназначени и използвани за посочената в чл. 16 от ЗПК цел. Следва да се има предвид, че ЦКР е публичен общодостъпен регистър на данни, от където следва извод, че законът предписва извършване на справки в публични бази данни, а не в такива с ограничен достъп, като по аргумент от разпоредбата на чл. 15, ал. 9 от Общите условия, е въведена забрана за първичните администратори на данни да отказват достъп до данни от публичен регистър, както и до публичната част на регистри и бази данни през RegiX. Идентична е и нормата на чл. 15, ал. 2 от Общите условия, според която първичният администратор на данни изпраща служебно и безплатно данни на лицата по чл. 2, ал. 1, т. 1, които въз основа на закон също обработват тези данни и са заявили желание да ги получават, освен ако в закон не е предвидено друго. В настоящия случай, оспорващото дружество не обработва по закон данните, съдържащи се в "Регистър на заетостта" със справка "Актуално състояние на електронен трудов запис" ЕЕТЗ. Част от информацията, съдържаща се в регистъра за който е заявен достъп, попада в обхвата на данъчната и осигурителна информация по смисъла на чл. 72, ал. 1 от ДОПК, достъпът до която се осъществява по специален ред. А предоставянето на данни, в обем по-голям от необходимия за съответната цел, както и обработването на лични данни за цели, различни от първоначалната, представлява нарушение на принципите на целесъобразност и пропорционалност при обработването на личните данни. Нормата посочена в Заявлението за достъп до данни на жалбоподателя - чл. 16 от ЗПК и чл. 13-17 от ЗКНИП, предвиждат извършването на необходимите справки да става в публично достъпни регистри и бази данни, каквито администрираните от НАП не са.

Въз основа на изложеното може да се направи законосъобразен и обоснован извод, че в настоящия случай, изпълнителен директор на НАП, в качеството си на първичен администратор на данни по смисъла на ЗЕУ, е извършил дължимата проверка на основание чл. 8, ал. 3 от НОИИСРЕАУ и чл. 10, ал. 3 от Общите условия и след като е установил липса на правно основание е постановил обоснован и мотивиран отказ за достъп до заявените регистри и справки. Предвид изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва се отхвърли.

По разноските:

Предвид изхода на спора на жалбоподателя не се дължат разноси.

С оглед изхода на делото, на ответника се дължат разноси. Ответникът претендира разноси за юрисконсулт, като при определяне на размера, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 200 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Инвестбанк“ АД, с ЕИК[ЕИК], срещу писмо, рег. № ЕО-06-30-110-1/27.06.2025 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, в което е обективиран отказ за предоставяне на достъп на дружеството до регистрите и бази данни на НАП към информационната система за обмен на справочно и удостоверителна информация /RegiX/.

ОСЪЖДА „Инвестбанк“ АД, с ЕИК[ЕИК], **ДА ЗАПЛАТИ** на Национална агенция за приходите сумата от 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: